

WEDU: GENERAȚIA C

NR. 6 / MAI 2012

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

NR. 6 / MAI 2012

VICENTIU-EDUARD DINE	Am observat iar violența școlară!	1
ȘERBAN-GEORGE NECSA-DAMACUS	Blugi și Coca Cola sau Cum comunicăm cu "frații" din Vest	1
VICENTIU-EDUARD DINE	A pleca sau a nu pleca din țară...	2
ȘERBAN-GEORGE NECSA-DAMACUS	Importanța ștampilei ~sau~ De ce să merg la vot?	2
CRISTIAN GHINGHEȘ	Poker-ul, păcănelele, pariurile și ruleta sunt cei mai buni prieteni ai noii generații?	3
RALUCA-NICOLETA TANASE	Povestea unui proiect. Darwin Day în Liceul Teoretic Eugen Lovinescu	3
COSTIN-FLORIAN MIRON	Normal, deci senzațional!	5
ȘERBAN-GEORGE NECSA-DAMACUS	M-a mușcat o căpușă...	5
ȘERBAN-GEORGE NECSA-DAMACUS	Poșta Română și rolul ei în viața mea	6

COLECTIV DE REDACȚIE

Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)
Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)
Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)
Ioana Evelina MIU (Colegiul Național Alexandru Lahovari, Râmnicu Vâlcea)
Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)
Lucian APOSTOL (Social IT)
Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)
Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București)
Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista "Wedu: Generația C" este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/revista

Am observat iar violența școlară!

De **Vicentiu-Eduard Dine,**

Violența în școală este atât fizică cât și verbală. Este frecventă, din cauza faptului că în unele școli nu are cine să organizeze o atitudine pacifistă, iar unii profesori nu se implică în educarea copiilor în spiritul păcii, al toleranței, iubirii și nediscriminării, dar nu numai profesorii. Mass media, comunitatea, părinții.. cu toții ne îndeamnă mai mult sau mai puțin la violență, la răutate. Realizat pentru un concurs, articolul este o perspectivă subiectivă, originală, și dorește a arăta și câteva metode normale și umane pentru a eradica această formă de barbarism, violența.

În România, avem parte încă din copilărie de o educație războinică, anti-toleranță și moralitate. Suntem îndemnați să trecem peste naționalism și să emigrăm cât mai repede, să fim violenți și multe altele. În schimb, dacă am face un efort minim, ne-am adapta la unele valori europene mult discutate - toleranța, pacea, libertatea fiecăruia, modele și valori autentice... Copiii văd desene animate războinice, adolescenții — filme de acțiune și jocuri pe calculator excesiv de violente, adulții — jurnale de știri *horror*...

În primul rând, o putem eradica explicând faptul că folosirea violenței nu ajută la nimic, și nu putem rezolva nicio problemă cu ajutorul ei. În al doilea rând, fiecare copil știe că suntem oameni, suntem egali indiferent de diferențele fizice. Facem parte din aceeași specie și suntem perfect compatibili unii cu ceilalți, nu are rost să ne batem.

Trebuie să conviețuim pașnic deoarece este mult mai frumos să ne jucăm împreună, să comunicăm, să învățăm ori să ne bucurăm împreună. Nu singuri, și nu să ne îndepărtăm de colegi războindu-ne cu ei.

Dacă suntem, totuși, martori ai unei violențe în școală, trebuie să reacționăm, evident. Este necesar să anunțăm orice cadru didactic, să discutăm cu colegii explicându-le că nu are rost să se bată, să nu răspundem violent la provocări, să nu creăm conflicte ș.a.m.d. Un studiu de caz făcut la mine în școală (nr. 93 „Emil Racoviță”) arată faptul că, după ceva timp în care am discutat toți pacea, toleranța și liniștea, violențele s-au redus cu aproximativ 80%, ceea ce înseamnă că este o metodă care duce la un rezultat concret și bun pentru noi, copiii și tinerii.

În final, dacă vreodată vrem să provocăm o violență, am face mai bine să ne gândim cum ne-am simți noi dacă am fi în locul celui care este umilit, bătut, jignit. Ce-am simți noi în momentul în care cineva își bate joc de noi, ne lovește fără motiv, pentru propria-i bună dispoziție. Cum ne-am simți noi, dacă cineva ne-ar batjocori pentru că suntem în vreun fel sau altul? Să ne gândim că poate respectivul copil s-a născut într-o anumită etnie, sau suferă de o anumită afecțiune de când s-a născut, și că nu a vrut el să fie așa. Firește, nu ne-am simți bine. Nu ne-am simți chiar deloc bine.

De aceea, va trebui să renunțăm la manifestările violente, în spiritul viitorului. Cu toții trebuie să fim oameni ai viitorului - pacifiști, toleranți și egali indiferent de vreo (falsă și superficială) diferență.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/am-observat-iar-violenta-scolara>)

Blugi și Coca Cola sau Cum comunicăm cu "frații" din Vest

De **Serban-George Necsa-Damascus,**

Blugi și Coca Cola. La asta visa tatăl meu în 1988. După 2 ani, avea acces și la una, și la alta. Deși deschiderea către Vest este, fără îndoială, benefică tineretului, trebuie să știm unde să ne oprim. Generația mea poate vedea mult mai multe decât a putut generația tatălui meu. Însă mulți dintre colegii noștri, la o conversație cu un occidental care îi întreabă despre România — țara unde au crescut și s-au format ca indivizi — încep să descrie ceva ce seamănă cu Infernul lui Dante sau Nigeria, în cel mai bun caz, preluând spiritul naiv și stereotipic al părinților noștri.

România are neajunsuri cu carul, dar nu cred că decizerea de propria țară dă bine în ochii unui străin. Nu trebuie nici să ne "împopoțonăm", dar nici să ne "jupuim" țara. Bună, rea, e a noastră, are frumusețea și farmecul ei. Are oameni calzi, are peisaje unice, a dat opere de artă și invenții nenumărate omenirii. În orice conversație cu un străin, ești ambasador al țării tale. De aceea, este datoria ta morală să lași o impresie cât se poate de obiectivă și echilibrată asupra țării și poporului din care faci parte.

Mai mult, când te plimbi prin Paris, Londra, Hamburg sau Viena, nu te holba ca un sălbatic la ultimele gadgeturi sau ultimele mode. Din nou, vei arăta ca și când ai coborât din copac și nu știi nimic de lumea din afara țării tale. Fii moderat: nici nu te mira, dar nici nu fi disprețuitor. Învăță să faci comparații, să separi ce e bine și ce e rău la Occident. Dacă reușești să aduni tot ce e mai bun din toate culturile pe care le întâlnești, vei fi cel mai câștigat!

Concluzia: cumpătarea este esențială în schimburile inter-culturale la care mulți din voi participați. Este vital să lăsați interlocutorului străin o impresie obiectivă asupra României și asupra voastră ca indivizi. Dar ceea ce vă va ajuta cel mai mult este observația: băgați de seamă și preluați DOAR ce este bun de la vecinii din Vest și încercați să implementați la voi acasă. Dacă, însă, veți prelua tot ansamblul fără să-l treceți prin filtrul gândirii, veți funcționa pe principiul: ce face omul, face și maimuța. Iar atunci, fiți pregătiți să fiți considerați maimuțe la următoarea plimbare pe Champs Elysee...

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați

A pleca sau a nu pleca din țară...

De **Vicentiu-Eduard Dine,**

Perspectiva de a pleca la studii în străinătate este din ce în ce mai răspândită și atrage foarte, foarte mulți elevi. Eu o să o dezbat puțin, într-un mod subiectiv...

A pleca sau a nu pleca din țară, aceasta e-ntrebarea...

Cu toții né-am gândit cel puțin o singură dată că am putea studia în străinătate. Anglia, Franța, Statele Unite, Germania, Spania, toate sună bine la o primă privire. Inteligența nativă de care dispunem, în măsura în care știm să o folosim, né face să visăm la un loc la MIB, Oxford, Harvard sau altele asemenea, universități fabuloase, cu atâtea distincții. De ce, însă?

Trece timpul, obținem diploma de BAC, facem pașaportul, sau nu, plecăm cu buletinul, ceva bani în buzunar, dar, iată, plecați suntem! Avem sentimentul acela mirific, de genul "*Vai, am scăpat de dezastrul nostru național...*". Dar stai! Gândește mai adânc, prietene! Hai să nu né lăsăm duși de nas de toată harababura asta mediatică, hai să nu mai ciulim urechile asupra celor care manipulează. Toți care au interesul, o fac pentru a né decima. Noul recensământ (true or false, las la aprecierea voastră), arată că suntem deja cu două milioane mai puțini. Natalitatea e în scădere, suntem o țară cu din ce în ce mai mulți bătrâni. DE CE? Simplu! Pentru că noi, tinerii de azi, adulții de mâine, și îngropații din cimitir de anul viitor, o să dormim în cimitirul din Madrid, cu o carieră de căpșunari... decât să fim medici în București, Iași sau Cluj. De ce? Pentru că toți îmbrățișăm imediat perspectiva unei fugi cât mai rapide cât mai departe de România.

Am întâlnit un om în scurta mea viață care mi-a spus că e român, dar stă în America. Și nu, visul american nu exista. Mi-a spus că românii sunt mult, mult peste americani. E un popor tare... slab, deși, pentru unii din noi, America sau orice altă țară pare salvarea. Nu-i! Salvarea e înăuntrul nostru.

Am întâlnit oameni care au plecat din țară, și-au făcut o familie, o casă, o masă și un rost în viață altundeva. De exemplu, Brazilia — e un om respectat acolo. Dar s-ar întoarce în țară și și-o dorește cu ardoare. Peste timp, se va întoarce. Pentru că tot în România bate inima noastră.

De aceea e cazul ca noi, românii, să rămânem în România. Putem merge la studii, dar să né întoarcem în țară. E momentul ca România să revină unde a fost în epoca de dinaintea guvernării (și aici mă refer la guvernarea care a adus tot răul țării, guvernarea ultimilor 23 ani). E momentul în care trebuie să

rămânem în țară și să ncropim ceva bun, căci doar sâmburi de răutate se-ntrevăd.

Acest articol NU este un pamflet, și trebuie tratat ca atare. (n.a.)

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/a-pleca-sau-a-nu-pleca-din-tara>)

Importanța ștampilei ~sau~ De ce să merg la vot?

De **Serban-George Necsa-Damascus,**

Chiar dacă nu vă vine să credeți, votul fiecăruia dintre noi — oricât de néînsemnat ar părea — este cel care face sau desface un mandat. Nu lăsați pe cei care votează să decidă pentru cei care nu o fac! Exprimați-vă opinia, este unul dintre cele mai importante drepturi câștigate de umanitate în istoria recentă. Și nu uitați, dacă nu votați, atunci nu vă mai plângeți că nu vă convine guvernul ăla și primarul ăsta! Împreună facem sau desfacem țara asta!

Exercitarea dreptului la vot a fost tema proiectului CJE ARAD, în cadrul proiectului național "*CNE — factor al democratismului educațional*". Este o temă de maximă importanță pentru tinerii de azi, de care atârână viitorul lor, al României și chiar al Europei.

În cadrul proiectului, am observat că un procent apropiat de 50% din tinerii arădeni nu sunt siguri că vor merge la vot sau știu clar că nu o vor face. Am fost dezamăgit de acest rezultat, rezultat care provine din dezamăgirea lor față de politicieni și de funcționarea statului în România.

Anul acesta, pe 10 iunie, aveți șansa să vă votați primarul — un exemplu extrem de elocvent. Primarul va decide unde se toarnă asfalt sau dacă se plantează copaci, câte azile și orfelinate vom avea, ce proiecte se demarează și ce activități se resping — bineînțeles, nu de unul singur, ci alături de Consiliul Local, însă primarul este liderul, este forța motoare a unui oraș. Astfel, este esențial ca fiecare tânăr cu drept de vot să participe la alegerea acestui lider, după cum se pricepe fiecare.

Deși situația politică din țara noastră este, într-adevăr, una dezamăgitoare, ea nu trebuie să né inducă sentimentul de lehamite, de nepăsare. Dreptul la vot trebuie exercitat, întrucât stă la baza democrației moderne, la nivel global. Iar ca viitori cetățeni ai unei Europe democratice, tinerii români trebuie să învețe să treacă peste tot ce este neplăcut în mersul politicii și instituțiilor statului și să meargă la vot!

Dacă nu învățăm să votăm responsabil și ori de câte ori avem ocazia, nu vom putea supraviețui în societatea democratică europeană de mâine. Țări precum Franța și Germania — unde democrația a avut șansa consolidării — pun mare preț pe acest proces și este unul din lucrurile pe care ar trebui să-l preluăm de

la frații din Vest.

Prin exercițiu se învață. Deci, stimați colegi din toată țara, vă invit: mergeți la urne! Nu doar pe 10 iunie, ci pe tot parcursul vieții! Chiar dacă nu vă vine să credeți, votul fiecăruia dintre noi — oricât de neînsemnat ar părea — este cel care face sau desface un mandat. Nu lăsați pe cei care votează să decidă pentru cei care nu o fac! Exprimați-vă opinia, este unul dintre cele mai importante drepturi câștigate de umanitate în istoria recentă. Și nu uitați, dacă nu votați, atunci nu vă mai plângeți că nu vă convine guvernul ăla și primarul ăsta! Împreună facem sau desfacem țara asta!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/importanta-stampilei-sau-de-ce-sa-merg-la-vot>)

Poker-ul, păcănelele, pariurile și ruleta sunt cei mai buni prieteni ai noii generații?

De **Cristian Ghingheș**,

Am prieteni, colegi, tineri de o seamă cu mine care sunt de-a dreptul obsedați de jocurile de noroc, sub toate formele posibile și imposibile, de la pariuri sportive, până la ruletă și partide de poker pe sute de euro. Dacă a câștigat cineva într-o zi cu soare, asta nu înseamnă că vei câștiga și tu, naivule!

Unii joacă la ruletă, alții la pariuri, alții merg cu toate deodată. Dacă a câștigat un prieten câteva mii de euro într-o bună zi cu soare, asta nu înseamnă că vei câștiga și tu, naivule! De fapt, pe asta se bazează jocurile de noroc și tocmai de aceea sunt profitabile pentru cei care fac afaceri din asta.

Aș merge mai degrabă pe sistemul partypoker decât să arunc banii pe care maică-mea mi-i dă pentru haine și mâncare, ea muncind din greu, n știind că eu, prostul de mine, mă ocup cu găinării și că am o groază de datorii pe la prieteni, încât mi-e rușine să mai dau ochii cu ei.

Jocurile de noroc te atrag în capcană, dându-ți impresia că poți câștiga și mai mult decât s-a întâmplat într-o bună zi cu soare. Tu pierzi și ești în stare să faci orice pentru a-ți recupera aceste pierderi. Intri într-un cerc vicios din care nu mai poți ieși. Jocurile de noroc sunt exact ca drogurile.

Sper ca prietenii mei care își bat joc de banii părinților lor în modurile mai sus amintite să nu se supere pe mine și să pună mâna să muncească sau să învețe. Le recomand, cu toate că ei nu dau doi bani pe ceea ce spun eu, să lase deoparte jocurile de

noroc în care au fost vârați de alți "prieteni" de-ai lor. Am pus prieteni în ghilimele pentru că cei care te duc la ruletă sau la pariuri nu îți sunt prieteni, ci camarazi de pierzanie.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/poker-ul-si-ruleta-prieteni-ai-noii-generatii>)

Povestea unui proiect. Darwin Day în Liceul Teoretic Eugen Lovinescu

De **Raluca-Nicoleta Tanase**,

Povestea noastră e simplă și încercăm prin ea să aprindem din nou flacăra științei în sufletul nostru de copil. Suntem liceeni și ne-am implicat cu trup și suflet în organizarea unei expoziții în liceul nostru, cu tema DARWIN DAY. Articolul descrie pas cu pas etapele realizării proiectului Darwin Day 2012 în Liceul Teoretic Eugen Lovinescu.

Motto: "Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă pe om și, prin această transformare, creează natura". (Democrit)

Profesorii noștri ne-au anunțat derularea Concursului Național Interșcolar Emil Racoviță, cu tema Darwin Day, ne-au prevenit asupra dificultăților (timp scurt la dispoziție, ore suplimentare petrecute în școală) dar și asupra oportunităților participării la acest concurs (lărgirea spectrului informațional, o altă vedere asupra lumii, implicarea activă alături de copii din toată țara).

Tema concursului era foarte incitantă dar și foarte complexă: TEORIA EVOLUTIONISTA.

După formarea echipei, a urmat o perioadă de căutări de informații într-o bibliografie adecvată, am vizionat un film documentar despre călătoria lui Charles Darwin pe Beagle, am vizitat spațiile expoziționale ale Muzeului de Istorie a Naturală, Grigore Antipa și am descoperit ca există o enormă muncă de cercetare a savanților români în slujba științei.

Am căutat să lămurim termenii cheie ai teoriei (drift genetic, mutație genetică, selecție naturală) un sprijin considerabil l-am avut din partea profesorilor de specialitate. Teoria părea să prindă viață, începea să ni se contureze drumul ei anevoios parcurs în istoria universală. Am vizionat mai multe documentare: "Copacul vietii", www.copacul-vietii.ro, "Charles Darwin, Odișea evoluției", de la revista Terra Magazin, care descriu într-o manieră originală firul evenimentelor petrecute în istorica călătorie a lui Charles Darwin pe nava Beagle în jurul lumii pornind, în locuri fascinante, plecând din estuarul Plata către insulele Galapagos, pe crestele Anzilor (unde se află ghetarul care "curge", ghetarul Fitzroy, denumit astfel în cinstea căpitanului navei Beagle, Robert Fitzroy) Chile, Ecuador, Argentina, Islanda, Australia.

Am avut numeroase dezbateri având în centru omul care acum 150 de ani a avut curajul să susțină o idee: evoluția speciilor pe rezultatul selecției naturale, Charles Darwin.

Am început să concretizăm toate datele, argumente științifice pro și contra în imagini, referate, multe din ele primite de la colegi pe pagina de mail a proiectului, am refăcut pe hartă, traseul navei Beagle, am creionat și am pictat, am decupat și am lipit tot ceea ce am crezut că va face lumină în noianul de îndoieli al acestei teorii. Cu multă bucurie în suflet am constatat că munca noastră a fost apreciată de mentorii noștri spirituali, de profesori, dar și de proprii noștri colegi care ne-au susținut pe tot parcursul proiectului.

Expoziția noastră a făcut o impresie foarte bună și doamnei Monica Belitoiu, coordonator în cadrul Proiectului, reprezentant ASUR care a verificat în detaliu dacă au fost respectate toate condițiile impuse de regulamentul concursului Darwin Day: acuratețe științifică, originalitate, includerea unor materiale de calitate, locul și modul de amplasare al expoziției, păstrarea în bune condiții a acestora pe parcursul a 10 săptămâni.

Vă lansăm și vouă provocarea să vă implicați în studierea expoziției noastre pe pagina de facebook <http://www.facebook.com/DarwinDay.Lovinescu> si <http://www.facebook.com/pages/Darwin-day-in-Lovinescu/321714747902074>, iar pe viitor să fiți receptivi la orice idee de proiect care poate aprinde curiozitatea voastră de a studia.

Le mulțumim profesorilor noștri pentru sprijinul acordat: Prof. Coord. NICOLETA MICU, prof. Coord. GLAJE DENISA.

Echipa de proiect : **Clasa a-VIII-a B:** Cojocaru Alexandra, Isac Alexandra, Ioana Cristian Ionut **Clasa a-IX-a C:** Diaconeasa Dalina, Mihailov Claudia, Turcuman Elena **Clasa a-X-a C:** Achim Alexandra, Bouri Laura, Capeci Carol, Dumitrache Teodora, Purcarea Anca, Rosca Silvia, Tanase Raluca **Clasa a XI-a C:** Ardeleanu Mircea, Bratu Laura **Clasa a XII-a A** : Ivanescu Sergiu, Saundu Cristian

Bibliografie

- Manualul de „Științe” pentru clasa a XI-a, Ed. Corint, L. Dumitrache, G. Erdeli, V. Falie, R. Mihalache, Z. Partin, L. Ursea
- Manualul de „Științe” pentru clasa a XI-a, Ed. ALL, S. Fatu, M. Garabet, J. Carstoiu
- Ghid de biologie creștină, clasa a IX-a, M. Popa
- www.copacul-vietii.ro

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/povestea-unui-proiect-darwin-day>)

NORMAL, DECI SENZAȚIONAL!

De **Costin-Florian Miron**,

Căile de a excela par adesea niște curse spre înălțimi greu de atins. Uneori însă este mai simplu decât am putea crede, iar performanța este până la urmă o stare firească pentru cine și-o asumă. Printr-un simplu exercițiu [...] ai ocazia să faci o diferență, atât pentru tine cât și pentru cei care te acceptă așa cum ești, dar ar vrea să fii puțin mai altfel...

Acum câțva timp, într-o discuție privată cu o cunoștință, am avut ocazia să înțeleg unul dintre drumurile spre excelență, și ce înseamnă asta mai exact, atât în viața personală cât și în public. Într-o conversație banală despre ieșirea la un film am aflat o posibilitate de a fi performant chiar și într-un context potrivit.

Cunoștința mea voia să știe dacă vreau să o însoțesc la proiecția unui film despre care auzeau numai cronici bune. Fusesse refuzată de aproximativ patru-cinci persoane până atunci și devenise destul de neplăcut surprinsă de avalanșa de refuzuri. Astfel că atunci când am acceptat invitația a simțit nevoia de a lăuda răspunsul meu.

Din păcate, în cele din urmă nu am putut să o însoțesc la sala de cinema, dar oricum nu a mers singură ci în compania unor prietene. Însă cel mai important lucru pe care l-am înțeles a fost mecanismul care s-a declanșat când am acceptat invitația. Făcusem un lucru normal care în contextul respectiv s-a transformat într-o bucurie și o faptă de excepție în viziunea colegei mele.

Indiferent de deznodământul miciei întâmplări pe care o povestesc, semnificația mi se pare deosebită și interesantă.

Nu este pentru prima oară când întâlnesc acest tip de răspuns și această perspectivă asupra lucrurilor. Probabil ați avut uneori senzația că sunteți apreciați cu entuziasm deși, în definitiv, nu îndepliniți decât o datorie firească.

Nu e cazul să incriminăm nimic, să judecăm sau să acuzăm. Societatea în care trăim suferă într-adevăr din cauza unor probleme structurale, de mentalitate, de cultură cetățenească, de implicare, comunicare deficientă, alocare greșită a resurselor, indiferență, neasumarea responsabilității și altele asemenea. Toate acestea se pot observa la o simplă privire atentă.

Cel mai important este însă să conștientizăm unde se află greșeala și care este calea corectă pe care suntem datori să o urmăm. Este simplu să știm ce este bine să facem, o lege, o regulă sau un obicei sănătos fiind adesea repetate în jurul nostru. Ineditul apare atunci când te gândești să te conduci conform regulii. Dacă, ca școlar, adolescent, tânăr, observi în jurul tău modele și comportamente, este simplu cred eu să le identifici pe cele corecte.

Profesorii repetă mereu reguli, la televizor auzi adesea exemple de comportamente greșite, părinții îți recită predici pe care de obicei nu le auzi. Prin simplul exercițiu de a începe să auzi ce se spune în jurul tău poți înțelege care este comportamentul corect. Iar de aici până la fi excepțional este doar un pas.

Din păcate pentru ei și pentru societatea în care trăim cu toții, nu

toți cetățenii respectă regulile. Astfel că dacă te hotărăști să fii mai atent la ce spune glasul rațiunii ai ocazia să faci o diferență, atât pentru tine cât și pentru cei care te acceptă așa cum ești, dar ar vrea să fii puțin mai altfel.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/normal-deci-senzational>)

M-a mușcat o căpușă...

De **Serban-George Necsa-Damascus**,

M-a mușcat o căpușă... Stați liniștiți, e vorba de o căpușă simbolică. Aud la televizor de isteria cu căpușele și mi se pare ridicol cum o creatură care a mușcat mii de oameni din anii '50 încoace (cel puțin) deodată se decide să cauzeze boli grave și isterii în masă. O isterie degeaba...

Dar, după indiferență, trec la dezgust când aud că pentru actorul Șerban Ionescu se deblochează fonduri guvernamentale și se fac eforturi disperate, pentru că ar fi având știu eu ce maladie. Bunicul meu are 82 de ani, trăiește într-un sat de 200 de oameni, fără apă curentă, canalizare, doctor, dispensar sau farmacie. Pe el îl mușcă diverse creaturi, sapă grădina, a fost operat de anevrism de aortă și are mereu Nitroglicerina sub limbă. Îl dor toate. El ce să facă? Ce fonduri guvernamentale se deblochează pentru el? Se îngrijește domnul Ponta de situația lui? Nu cred.

Nu mă înțelegeți greșit, respect valorile culturale ale României și cred că orice om bolnav merită tratamentul, chiar dacă nu și-l permite. Dar se face prea mult caz pentru vedete, pe când majoritatea poporului se confruntă cu probleme similare sau chiar mai grave. Mai era odată cazul lui Iurie Darie, care era grav bolnav, iar cazul lui trebuia intens mediatizat, pentru a se strânge bani. Această auto-plângere de milă îmi face greață, pentru că știu ce greutăți înfruntă oamenii de rând.

În plus, jurnalele de știri nu ajută cu nimic situația. În primul rând, ele încep cu accidente, violuri, crime sau dezastre naturale — foarte optimiste, nu? În lumea civilizată, în general, jurnalele de știri au un ton mai optimist. Noi suntem sado-masochiști, se pare. În plus, dacă un om este bolnav sau, Doamne ferește, a murit, se găsește o reporteriță cu vată în loc de creier să întrebe familia: "Cum vă simțiți? Sunteți devastați? De ce nu vorbiți cu noi???"

Sper că mesajul ăsta va ajunge și la cine trebuie, adică mass-media. Dacă Iurie Darie, Șerban Ionescu sau altă vedetă moare (din nou, Doamne ferește!) eu ar trebui să mă sinucid și eu sau să țin dolii șase ani? De multe ori, de-abia îmi pot birui problemele de zi cu zi, care sunt mult mai multe sau mai grave decât căpușa lui Ionescu. Astfel de știri stârnesc scârbă și silă. Să vă fie rușine, membri ai mass-media românești! Sunteți niște ipocriți, neinstruiți, ignoranți și, de multe ori, pur și simplu proști și enervanți.

Probabil că unii din voi mă vor desconsidera pentru acest mesaj, dar cred că părerea mea e împărtășită de mulți români, sătui de ciorba asta numită mass-media. Îndemnul meu este: închideți televizorul, citiți o carte sau cel puțin uitați-vă la un sitcom sau serial de animație. Măcar ei se fac de râs conștient...

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/m-a-muscat-o-capusa>)

Poșta Română și rolul ei în viața mea

De **Serban-George Necsa-Damacus**,

Poșta Română a avut un rol important în viața mea — sună ciudat, dar vă lămuresc imediat. Prin Poșta Română am primit scrisori de mulțumire de la diverse persoane importante pentru mine, am primit colete care mi-au adus o mare bucurie și scrisorile de admitere la universitățile visurilor mele. Poștășița care e pe ruta mea e mereu amabilă, oferă un zâmbet cu fiecare plic, recomandată, pensie sau alocație. Își face treaba admirabil, chiar și atunci când ambele coșuri ale bicicletei ei sunt arhipline. Când mă duc la oficiul poștal de lângă bloc, din nou, dau peste o doamnă amabilă, înțelegătoare. Dar...

Dar ceva nu "pușcă". De ce asta? Poate pentru că oficiul meu poștal arată groaznic — prost compartimentat, ușa e amplasată incomod, iar ghișeele sunt fragmentate. Poate pentru că doamna de la ghișeu trebuie să caute fiecare plic, colet sau recomandată manual, iar apoi trebuie să scrie aceeași informație de două ori — o dată, în computer, iar mai apoi, pe hârtie (mi se pare că 5 copii digitale, efectuate automat, sunt mult mai utile decât caietul ăla stupid, în care rubricile sunt mult prea mici, adresele sunt incomplete și numele stâlcite).

Oricâtă amabilitate ai avea, ineficiența, stupiditatea și complexitatea sistemului poștal te doboară până la urmă. De aia e Poșta în faliment. Pentru că la noi birocrăția e mai deasă ca pădurile Amazonului. Pentru că nimic nu e cum trebuie, de la formulare și până la căutarea unui plic în depozitul oficiului.

Tocmai pentru asta, însă, trebuie să avem maximul de admirație pentru poștașul român. O scrisoare în țară ajunge în 3 zile, iar un colet din UE ajunge în maxim 5 zile. Poștașii își fac mereu treaba, iar lucrătorii din oficii se asigură că fiecare scrisoare ajunge unde trebuie, în ciuda inconvenientelor procedurale. Mai mult, prețurile sunt rezonabile, iar serviciile sunt variate. Așadar, în contextul dezastruos în care se află, vreau să felicit Poșta Română și angajații ei serioși.

Pe de altă parte, mă doare să văd că există tineri dispuși să modernizeze un astfel de sistem — avem mulți informaticieni capabili și mulți potențiali lucrători poștali care să utilizeze la maxim aceste programe — și nu îi folosim eficient. Din acest

motiv alegem să plecăm, pentru că nu ni se dă o veritabilă șansă de a schimba ceva din rădăcini, înspre bine. Orice procedură este "peticită" cu scopul de a o îmbunătăți. În realitate, situația se complică și mai mult, din cauza unor neatenți și a unor neinstruiți, care sunt fie depășiți de tehnologie, fie complet nepăsători.

Așadar, fac un apel la voi: oriunde mergeți, oriunde veți lucra, încercați să schimbați ceva. — ÎN BINE! Nu vă pierdeți licărul de speranță! Dacă persistați în dorința de schimbare și sunteți conștiincioși, veți câștiga respectul celor din jur (cu prilejul orelor festive de la încheierea liceului am realizat cât de impresionați au fost profesorii noștri de energia și dorința de schimbare de atitudine — în bine — a tineretului). TREZIȚI-VĂ, LUPTAȚI, REZISTAȚI! Veți avea doar de câștigat :)

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/revista/posta-romana-si-rolul-ei-in-viata-mea>)

WEDU: GENERAȚIA C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/revista

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2012

